

Новъ гърмежъ, а следъ него втори, трети и т. н., безъ да спиратъ се разнасяха по цѣлата мина. Стана задушно и замириса на барутъ. Ний-после всичко утихна.

Отидохме въ друга галерия. По една стълба се изкачихме нагоре. Отзовахме се въ една голѣма зала. При свѣтлината на бенгалския огънь, видяхме статуи, украшения и пр.

Като разгледахме мината, върнахме се обратно къмъ изхода. Работата кипеше въ мината. Работници съ празни и пълни вагонетки срѣщахме на всѣка крачка. Пълнитѣ вагонетки донасяха солта до изхода, а оттамъ се изнасяше горе.

Ние влѣзохме въ сжщата кжщичка и скоро излѣзохме на бѣлия свѣтъ, отъ който бѣхме отделени 150 метра, крайно доволни, че видяхме отъ де и какъ се копае каменната солъ.

ЧЕРКВАТА СВ. АЛЕКСАНДРЪ НЕВСКИ.

На 12 септемврий въ София има голѣмо тържество. Освѣщаваше се черквата Св. Александъръ Невски. Поканени бѣха да присжтствуватъ всички по-видни хора отъ София и провинцията. Дойдоха и много неканени гости.

Дълги години вече, откакъ е свършена черквата, но въ нея не се служеше, — не бѣше освѣтена. Поради войнитѣ освѣщаването ѝ бѣше отложено.

Всѣки, който иде въ София, още отдалечъ забѣлѣзва да лъщятъ отъ слънцето златнитѣ кубета на черквата. Отдето и да се погледне на града, първото нѣщо, което ще съзре човѣкъ, това е — черквата Св. Ал. Невски. Построена на най-високото мѣсто срѣдъ града, на грамаденъ площадъ, тя се издига високо надъ околнитѣ кжщи.

Цѣла е изградена отъ бѣлѣ дѣланъ камъкъ. Прозорцитѣ ѝ сж сводообразни, съ колонки до тѣхъ, отгоре се издига голѣмъ куполъ, а подъ него нѣколко по-малки, та цѣлата изглежда като да е на четири етажа. До главниятъ куполъ откъмъ западъ